

Vi har tilladt os i Udvalget at rette lidt paa den højtærede Ministers Latin, ikke fordi vi i og for sig ansaa den for daarlig — det var udmærket god Latin, der var i Lovforslaget —, men den Latin, Udvalget foreslaar, mener vi alligevel er endnu bedre. Og for at være ganske sikre i vor Sag — ærede Udvalgsmedlemmer har nemlig ment, at det var tvivlsomt, om Latinen i Lovforslaget kunde blive bedre, end den var —, har vi henvendt os til vor største Autoritet her i Landet paa dette Omraade, Professor zoologiæ, og modtaget hans Erklæring om, at saaledes som det er foreslaaet i Ændringsforslaget til § 11, er det saa godt,* som det kan være. Og vi opnaar ved den Opstilling, der er givet os, at de tre Former af Arten Ørred opstilles som sideordnede, saaledes at vi ikke faar det lidt ulogiske, at Arten stilles sideordnet med Formen. Vi stryger det gamle og vistnok ikke længere nødvendige Forenavn, der er et Navn af udenlandsk Oprindelse, som ganske overflødigt i Lovforslaget. Det bliver brugt sjældent, og i alt Fald er det overflødigt at benytte det her i Lovforslaget. Ligeledes har vi ment, at Navnet „Stenørred“ nu er saa godt som ude af Brug, det er vistnok kun faa Steder i Landet, hvor man ved, hvad en Stenørred er for noget; i alt Fald er det overflødigt at bruge anden Betegnelse end Bækørred. Vi har ment det rigtigt at indføre det latinske Navn for Krebs. Der findes ganske vist i Øjeblikket ikke mere end den ene Krebsart i vore ferske Vande, men det er meget muligt, at andre Krebs kan indføres og trives her, og saa er det rigtigt at præcisere, at det Mindstemaal, vi fastsætter, ikke gælder uden videre for alle Krebs; det gælder kun den specielle Art, der her er Tale om. I Forbindelse hermed stilles Ændringsforslag Nr. 12, som i Virkeligheden ikke er andet end en Redaktionsændring, nødvendiggjort ved Ændringsforslag Nr. 11.

Ærede Medlemmer vil have set, at det første Ændringsforslag, som i øvrigt er kort omtalt i Betænkningen, handler om Ret til Afløsning af Fiskeretten. Den er givet til de Lodsejere, som har Grund ved Fiskevande, hvor de ikke har Fiskeret; de faar Ret til Afløsning hver ud for sin Grund. Vi har ment, at der burde undtages fra denne Afløsning de Fiskevande, som Staten ejer eller administrerer, idet vi mener, at det vilde være den bagvendte Vej at gaa, om man splittede Fiskeretten paa saa mange Hænder som

muligt. Det giver ikke den effektive eller rentable Udnyttelse af vore Ferskvande; denne naas i Virkeligheden, i alt Fald i mange Tilfælde, kun der, hvor Staten tager Sagen i sin Haand og udnytter den Ret, den har i de Vande, den ejer eller administrerer. Vi har derfor ikke været stemte for, at Staten skulde skille sig af med de Vande, den har, og derfor foreslaar vi, at der ikke kan foretages den i § 1, 3die Stykke, hjemlede Afløsning overfor Statens Vande. Ændringsforslag Nr. 3 handler for saa vidt om det samme; det søger at føre det samme Princip ud i Livet. Det taler nemlig om de Dele af Søterritoriet, som hidtil har henhørt under Saltvandslovgivningen, men som nu indrages under Ferskvandslovgivningen og altsaa for saa vidt kommer under Statens særlige Administration, og det gaar ud paa, at de ogsaa skulde undtages fra Afløsningen. Om denne Inddragelse af visse Dele af Søterritoriet er i øvrigt at bemærke, at vi i Ændringsforslag Nr. 2 søger at udvide Landbrugsministerens Ret til at foretage en saadan Inddragelse. Efter Lovforslaget var der kun Tale om, at den kunde finde Sted, for saa vidt Vandet indeholdt en vis Bestanddel af Ferskvandsfisk. Men vi har ment, at det meget vel kunde tænkes, at det drejede sig om et Vand, som først i Løbet af en Aarrække vilde blive fersk, men hvor man gerne vilde skærme de først fremkomne Ferskvandsfisk; eller der kunde være Tale om et Vand, der maaske ikke har Betingelser for i egentligste Forstand at blive et Ferskvand, man hvor Inddragelse under Ferskvandslovgivningen vilde give et større Udbytte, f. Eks. i Form af et bedre Aalefiskeri eller lignende. Saadanne Vande skulde efter Udvalgets Mening ogsaa kunne komme ind under Bestemmelserne i § 1, 8de Stykke, og det har vi søgt at naa ved at stille Ændringsforslag Nr. 2, og der har indenfor Udvalget været Enighed om, at der i disse Dele af Søterritoriet, der indrages under denne Lov, bør oprettes et Fredningsbælte i Lighed med det, som i Saltvandsfiskerilovforslagets § 12 er foreslaet i de salte Vande.

Efter hvad de fiskerikyndige mener, skulde der meget vel kunne være Tale om, at der her til Landet kunde indføres andre Fiskearter end dem, der er nævnte i dette Lovforslag, og for hvilke der er fastsat Fredningstider og Mindstemaal. Vi har ment, at man derfor maatte have en Bestemmelse om, at for saadanne Fiskearter, som indførtes her til Landet, skulde